

г. Търново

ПРИВЕТ, МЛАДИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА ГЕРОИЧНА КУБА!

ПОСРЕЩАЧИТЕ бяха вече нетърпеливи. Безпокояха се, че дъхавите карамфи съвсем ще увият докато дойдат така очакваните кубински гости. А те дойдоха изведнаж. Големият червен автобус спря и от вътре още се чува песни и възторжени възгласи. Буря от ръкопляскания заля площада пред Дома на народната армия във Велико Търново. Пионерите и чавдарчетата, които държаха букетите, се втурнаха към първите. Дъхавите карамфи бяха притиснати в крепките дружески прегръдки на великотърновските деца и 38-те кубински младежи. Това е само една група от всичките осемстотин и седемдесет млади, възторжени граждани на Куба, които са били определени за делегати на IX международен младежки фестивал и поради отлагането му, през морета и океани, след седемдесет дни път, пристигнаха с кораба „Грузия“ на черноморския бряг в страната на Георги Димитров и на розите.

Един бодър, възторжен възглас е първото, което произнасят скъпите гости. По кубински обичай, те запяват песента „Чиа“. Тя е техният поздрав към събралите се на площада множество хора, към града, който грабва вниманието им от първия поглед, към целия великотърновски край, в който те ще прекарат от 5 до 9 август.

Сред гостите е секретарят на Окръжния комитет на ДКМС Димо Минчев, който ги приветства най-сърдечно с „Добре дошли“.

Пред микрофона, е Аугустин Броце. Напевно, мило се леят словата. Преводачът, кубински студент по външна търговия в България, превежда:

— Ние очаквахме да срещем гостоприемството на българския народ, но очакванията ни са надминати още от стъпването на българска земя. . .

„Вива България, Вива Куба!“

Отново възгласи, мощно ура, ръкопляскания. А ВТОБУСЪТ премина през площада на гр. Лясковец и внимателно се заповира към височината. А в него песните не стихаха.

Алберто Алварес е вече близък приятел с всички. Той, студентът в Одеския политехнически институт знае руски език, а да се говори с българите е достатъчно да им се заговори, макар и на руски.

На една от седалките е Едуардо Кастанета. Той разказва, че е много щастлив от факта, че втори път е в България. Бил е с делегацията на Съюза на младите комунисти от Куба, присъствувала на Х-тия конгрес на нашия Комсомол.

В бележника си Рене Соарес е отделил специално място за най-употребяваните български изрази.

Автобусът е вече пред специално украсения портал на летовишето на Държавни захарни заводи. Седемдесет и седем детски гласчета зазвняха. Втурнаха се седемдесет и седем чифта малки крачка, за да посрещнат гостите. Началникът на трета смяна на пионерския лагер за деца на работниците от Държавни захарни заводи Цветан Мотев приветства сърдечно гостите.

И пак познатата картина. . . Те разгледаха помещението, запознаха се с устройството на пионерските лагери у нас. Алберто Перес Сиера приветства нашите пионери и им подари кубинското знаме и знаме с лика на Фидел Кастро. После групата отпътува за Държавни захарни заводи — Горна Оряховица. . .

В ЗАВОДА, още пред входа се наловиха ръка за ръка и запляха. Така тръгнаха и към захарна фабрика, водени от председателя на Заводския профкомитет Г. Нелелчев и секретарката на Заводския комитет на Комсомола М. Тонева. Тука се запознаха с всички етапи на преработка на кубинската захар в тази фабрика. Възхитени се разхождаха из парка на завода.

Д ЕНЯТ на кубинските гости е много богат. След възвущащите впечатления в Държавни захарни заводи, веднага се озовават сред работниците от текстилното предприятие „Васил Мавриков“ във Велико Търново. Директорът на предприятието Цоню Цонев ги запознава с някои особености на производството. Дава исторически справки за предприятието. Кубинските младежи бяха отведени в новите огромни, светли зали на тъкачния и предателния цехове в предприятието. На състояния се митинг в новия салон на предприятието говори Петко Аризаулов — секретар на Заводския партийен комитет, после комсомолката Маргарита Маринова. С дружески слова секретарката на Заводския комитет на ДКМС в предприятието Донка Първанова поднася на гостите картина — изглед от Велико Търново.

И отново сърдечно произнесено „Вива България, Вива Куба!“ Скандират кубинците, скандират българите, ехти салонът, цялата околност.

Хосе Вилар има задачата да приветства мавриковци. След митинга за младежите идва най-интересното. Една кубинска „Ча-ча“, българско хоро, после валс, после пак хоро — буйна, възторжена, дружна игра на децата на два свободни народа.

ПОЗДРАВ ОТ КРЕМЕНЧУГ

Преди няколко дни в големата зала на ВФСИ — Свищов се събра активът на градската партийна организация. Секретарят на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов, ръководител на делегацията на окръга, посетила неотдавна Полтавска област, предаде поздравите на трудещите се от гр. Кременчук, с които свищовци са в дружески връзки. Той връчи на секретаря на Градския комитет на БКП Атанас Аков специално изпратеното червено знаме с думите: „От кременчукските другари ние получихме важно поръчение — да ви предадем знамето на кременчукската партийна организация“.

На лицевата страна на знамето блести светлият образ на

ОТ ЗАЛЕЗА ДО ИЗГРЕВА

НАШИЯТ
РЕПОРТАЖ

СИЛУЕТИТЕ ИМ се очертаваха, изразиха на нежно розовия фон на небето. Бяха приседнали в изокръжната жълта трева край пътя. Допушваха бавно цицарите и говореха за какво ли не. Четири души — едно малко ато, което щеше да буди в тази нощ. . . както много нощи досега. . . Четири момичешки физиономии и четири чифта вече мазолести, силни крака. . .

Братята Петко и Тодор Чешаловица рипнаха. Скочиха и Лако и Цветан. Четири чифта ръце замахнаха както се маха за поздрав на близки. Тонку пред тях тежки и мюрни бяха изпънали от ширината се безпак на черноземна дъва машина. Те изхърпаха някак уморено и спряха там — до изокръжната жълта трева край

пътя, до четиримата с момичешки физиономии.

Най-малкият, Тошко, скочи първи. Слънцето погали опрашените му коси с цвета на зряла пшеница и като че успоредно от обикновената суетня, трактори № 2 и № 4 на Мотавския кооператив спряха за вечерното зареждане. Димитър Макавеев скочи от машината с малка метличка в ръка, усмихнат и първав, въпреки умората. Ръката му заигра. . .

Дебелият слой прах бавно се смъкваше като ненужен прах. На сивото тяло на машината изведнаж заблестяха красиво изписаните: „№ 4 Комсомолски“. Замириша на нафта. Запънаха гачичите ключове. Митко предаваше мотора на Петко. Тошко и Цветан смееха демежите. Комсомолците от днешната и нощната смяна сами нарекла своя трактор комсомолски, го готвеха да продължи битката.

Косата на хоризонта остава само светлата дупка от слънцето, преплела нежните багри на много цветове, всичко беше готово. Нямаше още час, откакто бяха заглаждали, а „Комсомолски“ вече забубуреше. Почти ведно с него пропъла и моторът на трактор № 2. Силните десници на братята Петко и Тодор Чешаловица държаха лостовете. До всеки от тях в кабинките стоеше верен, боен другар: за Петко — Цветан, до Тодор — Дако. . .

Скоро на земята полегна едно малко облаче от прах — вдигната от отлетелия към селото мотор.

Ц ЯЛАТА НОЩ не сприва. Тежки, големи буци със златен удара в стъпаната на демежите и покорно лягаха пак. Фуронът, так край пътя, и тази нощ остава пуста. Четири чифта ръце не

се откъснаха от лостовете. Четири момичешки физиономии будихаха. Така беше и вчера, и оня ден, преди седмица. . . така ще е и утре, в друг ден, след седмица. След блока в „Махляноко“ ще минат на друг блок. Покорни ще лягат големите разкърпени буци от плодородния моравски чернозем. Дълбоката оран трябва да се свърши при всички случаи в срок!

Вече просветля. Слънцето надникна, плъзна се по гордата на земята, по полюянците от утринника царевичи, плъзна се по пътя, по изокръжната жълта трева и там, край фургона, очерта силуетите на четиримата души. Като малко ато, те бяха приседнали тук, скучни един до друг, за да срещнат изгрева и машините, покрити с прах и да срещнат другарите си. Сега нощната смяна предаваше на днешната

Бл. КОЧЕВА

продукция, цехът осигури продукция за 280 000 лв. Успехът беше постигнат в резултат на борбата за икономия на материали и уплътняване работното време на машините. Всичко това осигури 27 743 лева печалба, вместо планираната 18 000 лева.

За тези успехи ръководството на завода награди цеха със знамето „Цех-първенец“ и парична награда.

Ан. Гецов

С ЛЪНЦЕТО ПРЕПИЧА

По небето нито облаче. Земята разтваря жадни популкани уста.

Усилни летни дни. Дни на денонощна борба със сушата, за спазване на пролетниците. От трудовото напрежение в тези знойни дни зависи реколтата.

Затова кооператорите от с. Долна Оряховица са мобилизирали сили. Цялата налична техника и хидромелниотативни съоръжения са впрегнати за денонощно поливане.

Механизаторите Стефан Песаров и Николай Зарзалиев са пригостили една джодовална машина за помпа и със своя мощен „ДТ—

В единен пулс

54“ осигуряват денонощно вода за поливането на бостана.

В местността „Полето“ са блоковете с паревница и захарно цевкло. Преди повече от седмица паревницата беше повяхнала, цевклото — пожълтало. И, ако днес човек мине и види избулялата, зелената, с налени коцани царевичи, ще разбере, че добре са поработили механизаторите Ангел Мусев и Стоян Матев. Два пъти вече те поляха обширните блокове с царевичи и захарно цевкло и вече се готвят за трета поливка. Няколко мощни

помпени станции всемунват от водите на р. Янтра и по дълги канали водата отива до заждяните растения. В „Садина“ се намира една от най-големите помпени станции на кооператива. Тя се обслужва от Иван Дервинев. Седмичи вече той не се е връщал в селото. Седмичи водата не е спирала. Наблизо със сламена шапка и запрятнати крачици Панайот Стефанов засича водите и дава „зелена улица“ на водата. Наближава обед. Сянката на огромен стар дъб подслонява поливачите,

Обедът става бързо и на смени.

Първи в борбата със сушата в Долна Оряховица са комсомолците — млади механизатори, монтьори и техници. Когато настъпи вечерта и от селото се дочуват игривите звуци на танцови мелодии, младежите поляват. И на тях им се иска да потанцуват, да се разходят из парка с приятели. Но има нещо по-силно, което ги задържа тук. Това е високото съзнание и отговорност за поставената им задача. Денонощно да се осигурява вода и се поливат културите, от които кооператорите очакват високи доходи.

Стоян АГОВ

МОМЕНТИ ОТ ПОСРЕЩАНЕТО НА МЛАДИТЕ КУБИНЦИ ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО.

Снимки: Ив. Воденичаров

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXI, бр. 94 (2167)

Велико Търново, събота, 7 август 1965 г

Цена 2 стотинки

ГОДИШНИЯТ ПЛАН ЗА РАЦИОНАЛИЗАЦИИТЕ — ДО 9 СЕПТЕМВРИ

Машиностроителните предприятия в страната са в благоприятна надпревара помежду си за „Най-добра рационализаторска дейност през 1965 година“. В нея активно са включени рационализаторите и новаторите от Държавния машиностроителен завод в Павликени.

Те изпратиха свои предложения и рационализации в над 70 машиностроителни предприятия в страната и са получили искания от 16. Към павликениските рационализатори проявяват интерес такива предприятия, като ДМЗ „В. Коларов“ от Варна, „Млада гвардия“ от Хасково и др. Провежданият преглед-съревнование и интересът, проявен към работата на рационализаторското бюро в тукашния завод вдъхновяват борците за технически прогрес.

Тяхната задача не е лека.

Според годишния си план за рационализации, те трябва да направят 135 предложения.

Досега от тях са постъпили 85 рационализаторски предложения с икономически ефект над 10 000 лева. В момента се работи настойчиво над още няколко нови предложения. Например, технологът Атанас Боянов и конструкторът Стефан Кирилов довършват работата си над предложението за конструктивно изменение на буфер за вагонетка „ВНР“—08 куб. м и за 1000-литрова вагонетка, с което, освен че се икономисва метал, ще се осъществи икономически ефект за над 3500 лева. Милко Тодоров предлага изменение на усилвателната планка за 1000-литрова вагонетка с очакван икономически ефект за над 1000 лева.

Стефан Пенчев и майсторът на лезярната пещ Димитър Василев сега изпитват нов начин за свързване на електродите за пещта. Благодарение на него ще се намалят чупенията на електродите в местото на съединяването. Икономическият ефект ще бъде над 1000 лева, като се има предвид и това, че електродите са вносни. Предлаганата от Георги Дончев и Цветан Алексиев установка за нов начин при подгряване на лезярните поти ще реализира над 6000 лева икономически

ефект. С тези постижения рационализаторският колектив счита, че ще може да се нареди на едно от призовите места сред машиностроителните предприятия в страната по рационализаторската си дейност и ще посрещне 9 Септември с изпълнен годишен план.

М. МАНОЛОВ

В Свищов ще се проведе международен симпозиум

По инициатива на катедрата „Финанси и кредит“ при Висшия финансово-стопански институт — Свищов от 1 до 6 септември т. г. в града ще се проведе международен симпозиум по финансовите въпроси на материалната заинтересованост. В него ще вземат участие научни работници от цялата страна и гости от чужбина.

До момента са уведомили, че ще участвуват в симпозиума много видни икономисти от чужбина. Между тях са: проф. А. М. Александров от Ленинград, проф. Д. А. Аллахвердян — Москва, проф. С. М. Татур — Москва, доц. Е. Уткин — Москва, ст. научен сътрудник В. Бочкова от Министерството на финансите на СССР, проф. д-р Изювиг — Берлин (ГДР), проф. Роса — Братислава, доц. д-р Т. Керчински — Варшава, д-р. И. Черлетиш — Будапеща, доц. М. Тучек — Прага и др.

В катедрата вече са получени много от докладите, които ще бъдат изнесени на симпозиума. Между тях са на проф. д-р Татур за „Стоково-паричните отношения в социалистическото общество и материалната заинтересованост от производството“, на старшия научен сътрудник В. Бочкова — „Форми и методи на материалното стимулиране при внедряване на новата техника и усвояване на нови видове продукция в промишлеността на Съветския съюз“, на С. Дълбоков, кандидат на икономическите науки — „Кредитиране на капиталните вложения в Н. Р. България“ и др.

От разговора с проф. д-р М. Русенов, ръководител на катедрата „Финанси и кредит“ при ВФСИ, научихме, че подготовката на симпозиума е в пълен ход. Към него се проявява голям интерес.

Вестник „Дунавско дело“, колективен кореспондент на в. „Борба“

При майката на героя

„Не плачи, а повестта му кратка разкажи — сърцето ми те пита.“ — прозвучаха последните думи от стихотворението на поета Николай Зидаров. И майката на партизанина Иван Калчев (Тинко) започна своя разказ — затрогващ, възмущаващ и неравен. В нейните думи се преплитат скръбите и радости на незатихващата майчина обич. Със спомените си баба Рада ни отвежда в ония тежки години, когато хлябът на селяка не стигаше и той бе принуден да тропе от една богаташка врата на друга.

„Нещастие отнема бащата на малкия Иванчо и още 6-годишен той вече е с помрачено детство. Колкото и тежко да е ралото, колкото и да не е по силите му говедарството, той се справя, а в училище е един от първите. Едва поотраснал, нуждата го заставя да напусне родното си село Средна колиба и да отиде във Велико Търново, да търси работа. Тук той постъпва в една гостилница, където намира добра среда.

Под влиянието на своите другари Иван Калчев се включва в редиците на РМС. Попада в затвора. А, когато успява да избяга оттам, поема тежкия, но славен, път на нелегалната борба. Партизанин в Еленската чета на Горнооряховския отряд, той е назован за трудната задача — интендант на четата. Дни наред Тинко обикаля селата, събира за с ятаци, осигурява храна за своите другари.

В една септемврийска нощ, няколко дни преди Свободата, става последната среща на Тинко с баба Рада, а после... по-късно край с. Константиново загива, за да не се върне никога вече в своя роден дом.

Създав блестяха в очите на пионерите от възмущаващ разказ на баба Рада. Скронният подарък, цветята и кратката програма едва ли ще утешат нейното сърце.

Елена ИВАНОВА
Донка ХРИСТОВА

един случай на брак!

Сега Лидя сама учи на майсторство други девойки-извивачки. Три нейни бивши ученици — Ана Глупова, Ана Гусаченко и Катя Зиченко вече догонват своята учителка. А Лидя поема шефство над още три девойки. Тя им предава всичко, което знае и умее сама, радва се на успехите и победите им, заедно с тях преживява неуспехите.

Десет години — сутрин, денем и нощем — се изправя при машината тази ниска спокойна девойка, бригадир на бригадата за комунистически труд, най-добрата извивачка на Полтавската машиностроителна фабрика, член на великата партия на Лепи.

У никого даже не възниква съмнение, мисъл да възразява против издигането на Лидия Денисовна Шпанкина за кандидат за депутат в областния съвет. Решението на колектива беше единогласно: тяхната приятелка, прекрасна труженичка и добряк човек заслужава това доверие!

ЗА КАКВО МИСЛЯТ майките? Разбира се, за своите деца. И през дългите зимни нощи, когато зад прозорците не се вижда светла мъгла, и в горещите летни дни, когато отруденият ръце не почиват. Не ги оставят мислите им за синовете и дъщерите, мечтите добре да се подредят техния живот, постоянни съпътници да им бъдат радостта и щастие.

Мисли и старичката майка, гледайки към Лидя, на акуратната ѝ, съвсем възрастна прическа, на стройната фигура на сивите насмешливи очи. Бавно изчезват бръчките от майчиното лице. Улняна Павловна е доволна. Старшата ѝ дъщеря вече излезе на прав и светъл път. Такъв, за какъвто мечтаят за своите деца хиляди майки на нашата земя.

Владимир МАЙОРЧИК
журналист от в. „Зоря Полтавщини“

преждата по-нататък. После бобината със скъсаната нишка, която не ще откриеш тук в цеха, ще отиде в трикотажното производство и там ще открият брака. Така че без честност тук не ще минеш.

Лидя не се замисляше струва ли си да пренавиваш бобината. Тя не можеше да си представи, че може да постъпи иначе.

ПРОЛЕТТА сменяше пролет. И с всеки месец, с всяка година при Лидя Шпанкина идваша не само майсторството и опитът, но и горещата любов към избраната професия. Ето защо, работейки във фабриката, тя завърши вечерно училище и постъпи в техникум, за да стане истински специалист.

На Полтавската областна комсомолска конференция избрах Лидя Шпанкина за делегат на XIV конгрес на ВЛКСМ. Никого тя не ще забрави прекрасния Дворец на конгресите в Кремъл, където премина форумът на съветската младеж. Тя слушаше изказванията на героите-космонавти, на строителите на Братската ВЕЦ и на металурзите от Новокузнецк и мислеше: „Какво съм аз, в сравнение с тях?“

Ти и сега е уверена, че не е извършила никакъв полвиг. А някога съратникът на Ленин, Михаил Иванович Калинин, каза прекрасни слова за това, че героизмът — това е точно изпълнение на своите задължения при всякакви обстоятелства.

Честно и точно вече десет години изпълнява своите задължения извивачката Лидя Шпанкина. Веднаж ѝ се наложи да изчисли, колко прежда е извила на своите машини. Изчисли и сама се учуди — 250 000 бобини, по сто километра нишка на всяка. Двадесет и пет милиона километра нишка и што

СЛЕД ПРОЛЕТТА идва лято, после отново през прозорците се виждат голи дървета, които потрещат от студения вятър, и отново девойките носеха в цеха първите букети кокичета. На Лидя понякога се струва, че времето лети така бързо, както нишката в машината — не успяваш да я проследяш.

В цеха скоро заговориха за младата извивачка. Забелязаха колко точно и отмерено работи, как умело отстранява повредите в машината и не вика на помощ механика.

Все повече ставаха приятелките на Лидя. Девойки-

ние гледаше някога в клубна филма „Светъл път“. За една девойка, която започнала своя път като чистачка, а после станала извесна тчачка. Нещо подобно стана при мене. Ще стана ли извесна — за това не мисля, но че ще стана извивачка — съм уверена. Учи ме чудесна девойка — Валя Корж. Работата много ми харесва.

Лидя пишеше истината на майка си. Новата специалност ѝ се хареса веднага. Но леко ли се удаваше всичко на тази спокойна, старателна девойка? Не.

От малките, с нещо приличащи на автоискали шулки преждата се пренавива на бобини. Всяка шулка се ос-

вобождава от преждата за 4 минути. След нея втора, трета, четвърта. Приблизително на една бобина отиват седемдесет шулки. А такива бобини, поставени на вретената, са двадесет и осем. И ги обслужва една работничка. Всичко изглежда просто — след да не се къса преждата и навреме да завършаш нишката с тънък възел, да поставяш все нови и нови шулки за всяка бобина. И това е всичко. Но както се казва: „Просто се приказва разказва, но не така просто работи се работи“.

Наистина. Представете си дълга няколко метра извивачна машина. Непрекъснато се въртят вретената с бобините. От извивачката се иска много: и да не престоят дълго вретената по време на късаня, и да не попадат в преждата странични примеси и да не се късват нишки, и още много „да не“.

Лидя се учеше търпеливо и настойчиво. А след два месеца стана извивачка.

Иван ДОНКОВ

Светъл път

Очерк

А „НЕИЗВЕСТНОТО И ПРЕКРАСНОТО“ започна с обикновената количка. В грамадния светъл цех, където денем и нощем немуримо свирят машините и ясно се виждат хиляди вретена на Лидя предпоява да вози на каручка прежда. От машините към приемния кантър — пълна. Оттам към машините — празна.

— Това ли е всичко? — учуди се девойката.

— Засега, да, — в тон ѝ отговори началничката на цеха Александра Матвеевна Дюмушкина и, като доловив завистливия поглед, с който Лидя напращаше девойките в тъмносини манти, които се въртяха край машините, повтори: — Засега всичко.

Течаха ден след ден. Един, втори, осми, двадесет. А девойката все напращаше количката. От машините — към кантара, от кантара — към машините. Веднаж Александра Матвеевна, гледайки към Лидя, която мълчливо изпълняваше своята работа, каза на един от майсторите: — Знаеш ли, от нея ще излезе добра извивачка.

— Откъде познахте? — учуди се майсторът. — Вози си и вози.

— А как вози? Не си ли обърнал внимание? Бързо! Разтоварва разумно, икономисва всяко движение! По време на работа не приказва, дакар че би могла. Именното това са качества, без които не може една добра работничка. Ще ми поминиш думите.

След още две седмици друга девойка подкара количката с преждата. Лидя застана край машината. Засега като ученичка, но при истинска, голяма, извивачна машина.

И към майката в родното село замина писмо:

„Поминиш ли, мамо,

ТАКНА ПОРТИЧКА

ТА и зад прозореца се чува бурни стълпи. Твърдо скриптяха по снега валенките, приближавайки се към входа на къщата.

— Писмо от Ваня! — трепна Уляна Павловна и побърза към вратата.

След минути се върна, държейки в ръка бял правоъгълник. Не я подаде майчиното сърце. Иван пишеше, че е доволен от службата в армията, чувствуваше се добре, само скупаше за майка и сестрите. Лидя четеше на глас писмото редове, изиско поглеждайки към майка си. А Уляна Павловна слушаше, замислено подприла брадичката с ръце. И, като гледаше нейното уморено лице, отрудението ѝ ръце, Лидя изведнъж остро почувствува някаква пареща жалост и нежност към този, най-скъп за нея човек.

А майката слушаше, как ѝ чете писмото от сина по-голямата дъщеря, слушаше и мислеше нещо свое.

НИМАЩЕ РАЗКАЖЕШ наикому за всичко, което е пренесла на своите плещи след смъртта на мъжа, колхозен бригадир. Три деца останаха на ръцете ѝ — по-голямата Лидя, средният — Иван, най-малката — Мария. Колкото и трудно да беше, тя ги отгледа, изправи ги на крака.

Първа, както винаги става, напусна родното гнездо старшата дъщеря — Лидя. С малко куварче, тънчичка, почервеняла, възбудено стоеше тя пред майка си и ѝ разказваше за резултатите от пътуването си до Полтава — в ламукопредачната фабрика.

— Работата е интересна... Машините са грамадни... Животът — няма да скучаеш!

И напусна дома старшата дъщеря, замисна, както замиснават в младостта — леко, с усмивка, срещу неизвесното и прекрасното.

Състояние на общественото хранене

В края на юли се състоя сесия на Градския общински народен съвет в Горна Оряховица. Сесията се занимава с въпроса за състоянието на общественото хранене в града.

В доклада, изнесен по този повод от секретаря на изпълкома Д. Стойков, бе изтъкнато, че в сравнение с 1957 година мрежата от заведения за обществено хранене и стокооборотът на дребно са се увеличили повече от два пъти. Наред с ресторантите, гостилниците и другите заведения, през последните 5-6 години са се увеличили с 13 и столовете за работниците, а броят на столовете е достигнал 12 750. Постигнатото, обаче, далеч не отговаря на порасналите изисквания на трудещите се. Име лунца от още ресторанти. В малки и неудобни помещения са закупувателните и складови помещения. В ресторант „Москва“ и този към ЖПД да има добре подготвени кухненски работници и да се приготвя вкусна храна, е недостатъчен още апаратурата, а ястията и особено на постните ястия. Не отговаря на необходимите качества стандарти и продаваното на гражданите кисело мляко и другите млечни произведения.

В съдоклада на постоянната комисия по търговията, прочетен от Ив. Янакиев, бяха отправени критични бележки относно хигиената в някои заведения — шкембелжийницата в центъра на града, сладкарницата „Ален мак“, апетитив „Дълбоко зимник“ и други. А също така и относно допускане на нарушения, като намаляване на грамжа, обводнените напитки и пр.

Принети бяха решенията. Ив. Джинов от Общественият народен съвет в „Борба“ в Горна Оряховица

В интересни и разнообразни игри прекарват времето си децата от детската градина в гр. Лясковец.

Нашите участници във „Варненско лято“

Фолклорният фестивал „Варненско лято“ вече се утвърди като една хубава форма за изва на самодейните колективи от страната. Великотърновският окръг редовно е участвувал с колективи в тази голяма проява на художествената самодейност. Добро е представяне на ансамбъла „Сидер войвода“ от Горна Оряховица, на народния хор при образцовото народно читалище „Искра“, сменили хор при образцовото народно читалище „Надежда“ и танцовия състав „Победа“ — Велико Търново допринесе много за утвърждаване хубавото и неустойчивата самодейност в окръга.

И тази година грижливите прекарвателни подбор на колективите, които трябва да представят окръга на фестивала, създателната и упорита подготовка на самодейните от различните състави допринесоха много за успешното представяне. Поставената задача бе изпълнена. Най-голямата награда за самодейните е високата оценка, която получили всички участвували колективи.

Сигурно читателите ще искат да узнае повече подробности за нашето участие във фестивала, за представянето на отделните колективи.

Пет рейсови коли спряха пред

входа на Девическата гимназия във Варна. В двора е оживено и весело. Самодейци в различни национални носии са се събрали на групички и оживено коментират. Външният пред първия концерт е обхванало всички. Някъде се настройват гдулки. Чува се мелодия на кларинет, акордеон. Отриствено думка тълпи. И сред този чуден букет от жинерозостни моменти и девойки са и представителите на нашия окръг.

А между групите постоянно шират чужденци. За тях всичко това е толкова интересно. И колко симички направиха те тун! — Аз съм била във Велико Търново, — една разбираме смята на думите на красива девойка от Франция.

Ето че дойде и нашият ред. Светлините къпеха обилно голямата сцена на Златния пьсци. Нетърпелива е многобройната публика. И най-после концертът на колективите от Великотърновски, Старозагорски и Коларовградски окръзи започна.

На сцената е вокалната група за естрадни песни при читалището в Страница с худ. ръководител Борис Спиридонов. Бурни, настъпващи аплодисменти изпращаха всеки номер от програмата. Особено се похвалява „Двадесет звънчета“. „Песен за Велико Търново“, „Аргентински песни“.

Прекрасни впечатления оставиха и самодейните от вокалната група при Оряшкия съвет на ТПК, с художествен ръководител

Иван Данчев. Особено добре се представиха и самодейците от танцовия колектив при Оряшкия съвет на ТПК. Богатството на костюмите, завладяващият ритъм и добрият ансамбъл при изпълнение на различните танци напращаха всички присъстващи от сцената да благодарят на тези амбициозни момичи и девойки.

Така беше и в курорта „Дружба“ за да дойде ред на концерта, който се състоя на „Червената поляна“. Тук пред повече от 5000 души самодейците отново достойно защитиха честта на окръга. В сравнение с колективите от другите окръзи, които участваха заедно с нашите групи, съставите на Великотърновски окръг получиха заслужено най-висока оценка.

Втората седмица се представиха вокалната група при Винзавода в Лясковец, танцовият колектив при ДКК „Република“ — Свищов. И този път нашите колективи доставаха напаса да присъстващите.

За пръв път на фестивала участва танцовият състав при ДКК „Република“. Дебютът бе успешен.

Самодейците от различните колективи се забързаха. Те отново са в заводите, предприятията, учреденията. Вълнуващи от добрите успехи, те влагат своите усилия за успешното изпълнение на народностопанския план.

Иван ДОНКОВ

УЧАСТВУВАЙТЕ МАСОВО ВЪВ ВИКТОРИНАТА „Полтавска област — цветущ край в страната на Съветите“!

Много читатели желаят да публикуваме още веднаж въпросите на викторината, събрани заедно. Днес удовлетворяваме желанието им.

Ето и десетте въпроса:

1. Посочете главните етапи и дати от борбата на украинския народ за своето национално освобождаване и съединение с Русия.

2. Напишете за събитията, свързани с раждането и укрепването на дружбата на народите от двете държави — България и Русия, Народна република България и СССР.

3. Какво ви е известно за Полтавска област? Направете географско-икономическа характеристика на областта.

4. Посочете колективи на заводи, фабрики, колхоз, совхоз, училища, които поддържат връзка с Великотърновски окръг.

5. Каква промишлена и селскостопанска продукция от България отива в Съветския съюз, в частност в Полтава, и какви видове продукция от полтавски предприятия има във Великотърновски окръг?

6. В хода на коя война под Полтава се решаваше съдбата на Русия? Какви и кога в чест на това събитие са издигнати в Полтава паметници? Посочете произведе-

ние от руската класика, което възпява това събитие. Назовете автора му.

7. Кои дореволюционни и съвременни писатели, композитори и артисти, които са живели и работили в Полтавска област, знаете?

8. Какво знаете за комуната „Димитър Благоев“ край Полтава? Кой я е организирил? Какво знаете за колхоз „Димитър Благоев“, Полтавски район?

9. Кои музеи в Полтавска област са ви известни? Кои от тях са свързани с имената на видни хора?

10. Кои морета мият земята на Полтавска област? Какво знаете за тях?

Крайнният срок за представяне на отговорите е 30 септември 1965 година в Редакцията на вестник „Борба“ — Велико Търново.

Между наградите има двуседмично гостуване в СССР, акордеон, картина от полтавски художник, различни скъпи предмети.

Отговаряйте стегнато, кратко и ясно на въпросите. Не забравяйте да следите в „Борба“, в който ще намирате периодически материали, свързани с отговорите на някои от въпросите на викторината.

Желаем ви успех, драги читатели!

ВЕЛОМИЯ РАВЕН

ремонтната работилница в ТКЗС „Октомврийска победа“

— с. Поликраище, са се присълали на няколко групички хора. Това са отделните звена от VII бригада — бригадата на

мариновците. Ами че бригадирът е Марин Попов, зам. бригадирът е Марин Одоварев, че и звеновод има Марин.

Най-накрая, където правите редове на едва наболите корисници — втора реколта просто се сливат, бележ с дрехите си няколко жени. След като човек е срецнал откритите погледни на хората от звеното на Марин Пенев, след като до е застенал дружествения поздрав на хората от второ звено, спира и при тази последна групичка, при хората на Стефан Ангелчев. И ако цялата бригада сва като здрав юмрук се е видяла на борба за плодородието, ако цялата бригада упорито воюва за званието „Бригада за комунистически труд“, то по

казала в този свят юмрук с право се казва, че са тези жени, обединени в звеното, което отдавна носи голямото име „Звено за комунистически труд“.

Звеноводът

НА БЛОКА го ямаше. Днес бил по каналите. — при поличките. Не го видях, но съдвличите развълнувани слова на жените ми го обрисуваша и то, сигурна съм, най-вярно.

Злато звеновод си имаме! — така започнаха.

— Работата си разбира как то истински стопанци! — А човек — душа!

— На нашия Стефан всички можем да кажем и за всич-

ко можем да разчитаме!..

И за потвърждение те разказват как всяка сутрин минава да събере хората си, как познава всекиго, та му дава такава работа, в която е най-опитен. А неведнаж се е случвало и така: заговорят жените на връщане от блока, че им се иска да си заготвят месо. Запалава Стефан мотора и поведни го няма още час, а похлещи на всяка врата, за да остави пакета с купеното чак от Горна Оряховица месо. Веднаж даже жените с него споделиха, спира и при тази последна групичка, при хората на Стефан Ангелчев. И ако цялата бригада сва като здрав юмрук се е видяла на борба за плодородието, ако цялата бригада упорито воюва за званието „Бригада за комунистически труд“, то по

казала в този свят юмрук с право се казва, че са тези жени, обединени в звеното, което отдавна носи голямото име „Звено за комунистически труд“.

Злато звеновод си имаме! — така започнаха.

— Работата си разбира как то истински стопанци! — А човек — душа!

— На нашия Стефан всички можем да кажем и за всич-

ките си, бляскави си-вотни очи с червени пламчетата, се свеждаха някак свежливо, когато жените говореха за звеновода. От него думата премина на нея.

— Това е нашият политкомисар — Петранка, жената на Стефан. Знаете ли как умее тя да ни запали и да ни поведе?

Може би е много прибрано казано, но това си проличава от няколкото думи само с които тя в момента споделяше впечатленията си от екскурзията до Съветския съюз. Върнала се само преди няколко

Като пръсти от една ръка

дни, тя цялата гореше от възхищение като разказва за тази велика страна. Особено силно горяха пламчетата в свивосните ѝ очи.

Илия

И НЕГО ДНЕС ГО НЯМА — поливач е. Но вече имам представата, че е дребничък, а изключително силен и ловък човек, че е любилецът на звеното.

— Той е същият, дето измъкна от герана нашата Димитранка. Може и да си чувала — щеше да се удави булмето.

Най-младата

ТЯ, ДИМИТРАНКА ЯНКОВА, е най-младата в звеното.

— И най-хубавата! — добаят всички. — Омази трапичка на брадичката, онези червени страни и бяло лице. . . като ябълка! — наредят жените, като че звучна народна песен са запикавали.

— Пък е първа! Ето, дегтец пак чак!..

— А дойде ли за обед яденето, все нея кара да го разсипа. Като ти го подаде с онази усмивка, та и да не си гладен да проядеш. . .

И най-старата

АНАСТАСИЯ ТЮНЮНКОВА, обаче, е вече 67-годишна — най-старата в звеното. Но, реших ли да я търся, само на блока ще я на-

мериш. Пък е и една от най-веселите. . .

ЕДНА ДО ДРУГА, близко, близко — опрели рамене са приседнали Величка Йорданова и Пауна Трифонова, Мара Симеонова и Стефана Млеченкова. Така е всеки ден с тях.

„Под сянката в горещото пладне те прекриват най-хубавите часове. Партиятната секретарка на бригадата Миланка Кукова е донесла нова книга.

Един ден цялото звено се озова в Горна Оряховица в болницата. Та нали там беше Кръстинка Пенева! Нищо, че е от другото звено — те се възмущава за нея. Други път пак всички те приседнаха край леглото на болното момиченце на техния Илия Томов.

А през есента на 1964 година, като свършиха всичката работа, пак ѝ така — една до друга, рамо до рамо се взеха и с наградата за неуморния труд отидоха чак в Унгариия. Те са като едно семейство, семейство, което вече живее заедно. И тази есен предвидят пак всички да стигнат до Чехословакия, пък и. . . на всички се иска да бъдат в Съветския съюз, да видят с очите си онова, за което така хубаво разказва Петранка.

— Като работим, ще постигнем всичко! — говорят те.

Едно звено служи за показалец, показалец на най-хубавото. Това е пръст от онази сила, огромна ръка, която властно се е промисла на черномеза. Блага Йорданова

МЕХАНИЗИРАНО ДА СЕ ПРИБЕРАТ ПРОЛЕТНИЦИТЕ!

Срочно и качествено прибиране на реколтата от пролетните култури е в най-тесна връзка с техническата годност и производителност на машините. Пред ръководствата на ТКЗС и МТС стои задачата да се ремонтират и приведат в техническа изправност 71 царевични комбайни „ККХ-3“, 30 приспособления „ЖКН-2.6“ на зърнокомбайните за прибиране на царевича, 90 приспособления за жътва на слънчоглед, 120 силажокомбайни, над 140 цвеклодоминици, 8 цвеклокомбайни. Освен това и поддържащото в изправност на другите машини работещи в полето. Голям брой машини, които ще участват в кампанията, изисква максимално напрежение както на механизаторите, така и на ремонтните работници.

Затова е нужно правилно разпределение на силите за навременна подготовка. Където условията позволяват, целесъобразно ще бъде преминаването на двусменна работа в ремонтните работилници, като се включат на работа всички механизатори, които досега бяха заети с прибирането на реколтата. В това отношение има какво да се направи в ТКЗС Бяла черква, Лясковец, Долна Оряховица, Върбовка, Михалци и др.

Важна роля за навременната подготовка играе и снабдяването на стопанствата с необходимите резервни части и материали. ДП „Материално-техническо снабдяване“ — Горна Оряховица трябва да вземе сериозни мерки и окаже необходимата помощ на ТКЗС и МТС от окръга.

И все пак само наличието на изправна техника не е в състояние да реши въпроса за механизирани прибиране на пролетниците, ако тя не бъде пълноценно използвана.

В окръга има засята над 270 000 декара царевича. Механизирани прибиране на цялата площ с наличните 71 комбайни и 30 приспособления не е възможно. По плана за доставка на нови машини през 1965 година е предвидено да се получат още 32 комбайни „ККХ-3“, но и това няма да помогне, ако се използват както досега. Нанесена сериозна пречка за пълноценното натоварване на комбайните е липсата на

достатъчен транспорт. Но не с това може да се оправдае ТКЗС в с. Страхилово, където с два комбайна през 1964 година е прибрана царевичата едва на 170 декара, в Алеково с един комбайн — от 27 декара, в Сухиндол — от 90 декара и др. Ако ръководителите на стопанствата добре помислят, че за всеки комбайн са броели немалко пари и изчислят икономическия ефект от бързото и качествено прибиране на царевичата, биха направили всичко, за да ги използват. Засега тези сметки се правят твърде рядко.

Значителна площ в окръга заемат посевите от слънчоглед. С наличните 90 приспособления за жътва на слънчоглед е почти възможно 100 на сто механизирани прибиране, с малки изключения, където посевът е на големи наклони. Но за съжаление това все още не се направи на много места. В стопанства, като Павликени, Карансен, Масларево, Ореш, Горна Студена, Сухиндол, Козловец, се ползва повече ръчен труд. Опитът на ТКЗС — Поликраище показва, че за механизирани прибиране на слънчогледа може да се ползва и приспособленията „ЖКН-2.6“ без никакви претоварвания. Тази година възможностите са още по-големи за механизирани събиране себлата на слънчогледа. Затова те трябва да се използват, с оглед бързото почистване на площите за следващите обработки.

През 1964 година в окръга механизирани бяха извадени 57 470 декара захарно цвекло, което съставляваше 62.4 на сто от площите. Възможности за разширение на механизирани изваждане на захарното цвекло има и те трябва да бъдат използвани докрай.

Пълноценното използване и натоварване на машините за механизирани прибиране на пролетниците зависи до голяма степен от тяхното правилно регулиране и поддръжане. Ето защо дълг на всички специалисти — гл. инженери, гл. майстори и механици — е да следят отблизо правилната работа на машините, регулировката и поддръжката, с оглед достигането на максимална производителност и максимално натоварване.

инж. Н. ПЕЕВ

— НЕ Е ВЪЗМОЖНО! — казваха на себе си с учудване свинефердите от ТКЗС — Полеки Сеновец ко-

гато преди три години колегата им Петко Влайбев, който току-що беше дошъл при тях, почна да постига един килограм месо срещу 3.5 кг разход на фураж.

До този момент разходът във фермата се движеше около 5 кг. Всички мислеха, че има нещо нередно и затова в началото на тази година, когато предстояше да преминат на стопанска сметка, съмнението им се превърна в открит спор.

Стигна се до проверка. Основно бяха прегледани всички документи и изплащателни бележки, но резултатът беше категоричен.

— Другари, напразно се съмнявате. . . — обърна се към тях партийният секретар П. Камбуров, който лично оглавяваше комисията.

Влайбев, към когото хранеха подозрение, не се зашега, а с желание разказа за своята работа.

Среден на ръст и възраст, тих, скромен и трудолюбив, той живее с работата си. Тежко нещастие му се случи преди 13 години в казармата. Дълго време, изгубил надежда, че ще оздравее и ще може да се труди, прекара на легло. Но, щом се повдигна, той веднага се включи в животновъдството. Девет години вече е измежду първенците.

Още първия месец, щом се прехвърли в свинефермата, той отчете 1800 кг прираст от 100 прасета или по 0.600 кг дневно на прасе.

В ДСП „Млекопреработвател“ — Велико Търново най-добре е бригадата на Никола Мартинов — носител на званието „Бригада за комунистически труд“. За първото шестмесечие на тази година тя изпълни плано си 112.2 на сто.

Ще поставят покрива

Усилено работят строители на обект „Трифон Саралиев“ — Велико Търново. Те се стремят да го завършат преди лятния срок. Бригадите имат вече богат опит, придобит не на един строеж.

Момчетата на Петър Стойков скоро ще изградят четвъртия етаж. Високото изпълнение на трудовите норми на всички строители гарантира, че обектът ще бъде завършен преди срока. Гордост за колектива са Атанас Иванов, Йовчо Йорданов, Иван Спиридов, които постигнаха хубави успехи. С набираването на пусковия срок монтажници, инвеститори и строители работят все по-сплотено. Техническото ръководство осигурява ритмична работа. Вече виждаме, че до края на август ще бъде вдигнат покривът.

Иван Вълков строител

ТАЙНАТА НА СВИНЕВЪДА

Тайната на Петко, която беше подозрение, е в това, че той спазва точно установения режим. Както ам казва, прасетата трябва винаги навреме да се поят и хранят, да им се почива и осигурява достатъчно лънце. Непрекъснато той следи за здравословното им състояние. С помощта на лекаря и зоотехниката М. Петърчева се научи да ги инжектира. Не случайно смъртността при него е най-ниска — на 600 прасета само 2 умрели.

Чете странична литература, интересува се от новостите, от съветския опит. По негова инициатива се въвежда сухото и мокро (комбинирано) хранене за което се създадох специални хранилки. Непрекъснато търси резерви за пестене на фуража. Не му тежи да обикаля стопанския двор и ония отпадъци, които никой не потърсва и се нахвърлят като неужини, да събира и оползотворява. Много труд и грижи полага, затова всяка година приключва с радост. През 1964 година получи 2200 лева трудово възнаграждение и 115 лева премия за безсмъртност.

Целият колектив сега, работейки на стопанска сметка, прилага опита на Влайбев. И другарите му П. Борисов и М. Азгоров вече се доближиха до неговите постижения, а общо в свинефермата разходът на фураж за 1 кг прираст се снижи от 5 до 3.7 килограма.

Г. ГРЪНЧАРОВ

С ПОГЛЕД КЪМ ГОДИШНИЯ ПЛАН

Неоспорим факт е, че успехите на кооператорите от ТКЗС в Лясковец се множат с всяка изминала година, че расте благосъстоянието им. В стремежа си за повече, по-качествена и по-евтина селскостопанска продукция лясковчани имат значителни завоевания. Това е очевидно и за първото шестмесечие на годината, през което бяха постигнати немалки резултати.

За изтеклото шестмесечие по план трябваше да се обработват 80 374 декара земя. Получи се, обаче, едно спадане, като се дойде до преизпълнение на плана при редица култури и неизпълнение при други. Не бе изпълнен планът за пшеницата с 340 декара, за фасула с 310, фуражна царевича — 870, новата люцерна — 360, трайните насаждения — 110, царевичата — 20 декара и пр. Главното неизпълнение се очертава при фуражните култури. И това не е за първа година! Подборът на площите става все за сметка на фуражните култури, по единствената причина, че тяхното предназначение е само за ТКЗС — стойността на продукцията в стопанската сметка е по-ниска и по-леко се покрива от друга култура, засята на същото място. Това е главната причина за слабо задоволяване на животните в стопанството със сени и груби фуражи. А преизпълнение има при техническите култури — 153 декара, както и при зеленчуците — 370 декара, при културите, които излизат на пазара и носят повече доходи. Преизпълнен е и посевният план и при слънчогледа — с 80 декара, домати — с

64, тютюна — с 50 и т. н. Оценката за изпълнението на посевния план, обаче, е положителна, като се има предвид неблагоприятното време през пролетната сента.

Благодарение на упорития труд на кооператорите и техните постоянни грижи, селскостопанските култури с малки изключения, се намират в добро състояние. За разлика от други години, сега блоковете са окопани най-добре. Те са обезтревени, изчистени. Това се отнася най-вече до лозята, които никогата досега не са отглеждани така добре. За отличното им състояние значително допринася новата организация — създаването на 6 специализирани лозаро-овощарски бригади.

Най-голямо отражение от продължителното засушаване се почувствува при царевичата, които заема най-голяма площ — 10 280 декара за зърно, 2030 декара първа култура за силаж и 2160 декара втора култура.

Като тазгодишната реколтата от пшеницата лясковчани не помнят. За тях прибирането на есенниците не беше проблем. За кампанията те осигуриха комбайни от МТС в Антоново Търговище. А разделната жътва спомогна да не се получи голямо затруднение на зърноплощадките, продължително сушене на зърното, разход на много труд.

И в животновъдството преобладава хубавото, въпреки че има все още много да се желае. Животните възстановиха напълно телесните и продуктивните си качества, значително се увеличи продукцията. Планът за

шестмесечното за овчето мляко е изпълнен 105.14 на сто, като е надоедено 130 900 литра, вместо запланираните 124 500. Това представлява 69.62 на сто изпълнение на годишния план.

На успеха се радва и птицевъдството. Планът за яйцата е изпълнен 107.15 на сто, като първото място се заема от птицевефермата в Лясковец — 110.38 на сто, следвана от тази в Добри дял — 107.23 на сто. Събрани са в повече 55 197 яйца. Значително е преизпълнен и прирастът — 169 на сто. При план да се добие 16 787 кг птиче месо е получено 28 211 — 11 424 кг в повече.

Добро е положението и в свинефермите. При план 139 270 кг прираст за полугодие е получен 157 699 кг — 18 429 кг в повече. Това представлява 113.23 на сто изпълнение за шестмесечното и 54.51 от годишния план.

Куца, обаче, все още изпълнението на плана за кравето мляко — надоеди са 588 602 литра при план 604 000, или 97.44 на сто. Това представлява 21 000 литра мляко в по-малко от първото шестмесечие на миналата година. Не е изпълнен и планът за прираста в говедовъдството с 19 тона. По всички личи, че годишният план за вълната няма да бъде изпълнен по причина на овцевефермите в Мердана, Драгичево и отчасти в Добри дял.

При план 131 504 лева валова продукция от растениевъдството са получени 258 272 лв.; от животновъдството съответно 589 986 и 615 420 лева. Констатацията е, че финансово-

На вниманието на ДАП

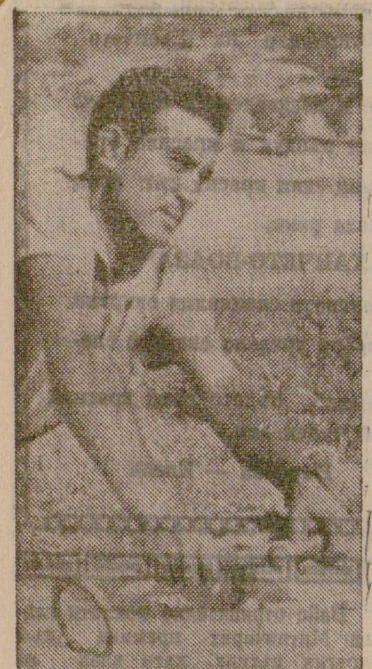
Голяма трудност срещаша шофьорите от рейсовите коли на ДАП — Горна Оряховица, когато трябваше да обръщат колите в малката и тесна улица на кв. „Чертовец“ в Лясковец.

По-късно, когато приключи ремакетата към колите, изникна въпросът за направата на обръщало. Когато то бе направено, водачите се зарадваха много на ценната придобивка. Това улесни и някои граждани, живущи в края на квартала и в Драгичево, сутрин, а дори и в други часове, да ползват рейсовите до Горна Оряховица. А вечер, когато работниците напускат предприятия, те веднага биват извозени до края, а оттам се отправят до близките села.

Но случва се така, че някои шофьори за да не отиват чак до края, обръщат колите в тесната улица до по-предната спирка. С това те затрудняват много движението по улицата. Тук то е голямо, но е изключена някоя нежелана авария. Органите на КАТ не един път са обръщали внимание на шофьорите.

Въпреки напомнянията на КАТ, някои „хитри“ шофьори продължават да обръщат колите в забранената улица. Навярно подобен случай ще има до тогава, докато Управлението на ДАП — Горна Оряховица не взема решителни мерки.

Ангел Гецов

Под язовира край село Виноград царевичата е потъгняла. Въпреки продължителното засушаване тя е надхвърлила човешки бой.

Поливачите използват разумно и пестеливо всяка капка вода. Един от тези, които добросъвестно изпълняват задълженията си е поливачът Цоню Стефанов Дочев (снимката вдясно).

На своя пост в тези решителни дни за успешно извеж-

даме на борбата със сушата е и поливачът Костадин Василев Костадинов, на когото е поверена помпената станция №2. Освен за пускане на помпите той се грижи и за регулира-

нето и направляването на водата, чрез разпределителния канал над помпената станция (на снимката вляво).

Д. БУРНЕВ

ТЪРСЕТЕ С МАРКАТА НА ДЪРЖАВНИ ЗАХАРНИ ЗАВОДИ — ДСО „БЪЛГАРСКА ЗАХАР“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ВКУСНИТЕ ДРОПСОВИ БОНБОНИ!

ПРЕДПРИЯТИЕТО ПРОИЗВЕЖДА

ментолов дропс
едър дропс
дребен дропс
смесен дропс

дропс едра малина
дропс дребна малина
лимончета
теменужки
виолетки
захарни пръчки!

в. „БОРБА“
Стр. 3, бр. 94, 7. XII 65 г.

Комсомолски героизъм Спасили другаря си

Построен на стоти-
на метра от стопански-
те сгради на ТКЗС,
сред хладната дъбо-
ва гора, язовир „Усо-
ито“ край с. Паска-
левец е чудно красив.
Бистрата му като съд
за вода леко се дилпи
от тихия ветрец, при-
мава. Особено е при-
влекателна тя в жар-
ките летни дни.

Всеки ден на яго-
вира е оживено. Ри-
бари с въдили ловят
риба, младежи и де-
войки се къпят, други
се любуват на красива-
та природа.

Хубаво, много хуба-
во е край язовира.

Но това, което се
случи преди няколко
дни, потресе млади и
стари. Увлечени след
по-големите батковци
един ден решават да се
окъпят в язовира и
учениците Върбан Ди-
митров Божанов от
VII клас и Милко Пе-
тров Костов от VI
клас. Още с пристига-
нето Върбан камбура
във водата а след
него и Милко, който
почти не знаел да плу-
ва. Но ето, че само
след миг той се на-
мерил на дъното на
язовира. Едва, когато
водата започнала ту
да го издига, ту да го
закрива. Върбан го
вижда и уплашен за-
почва да вика за по-
мощ.

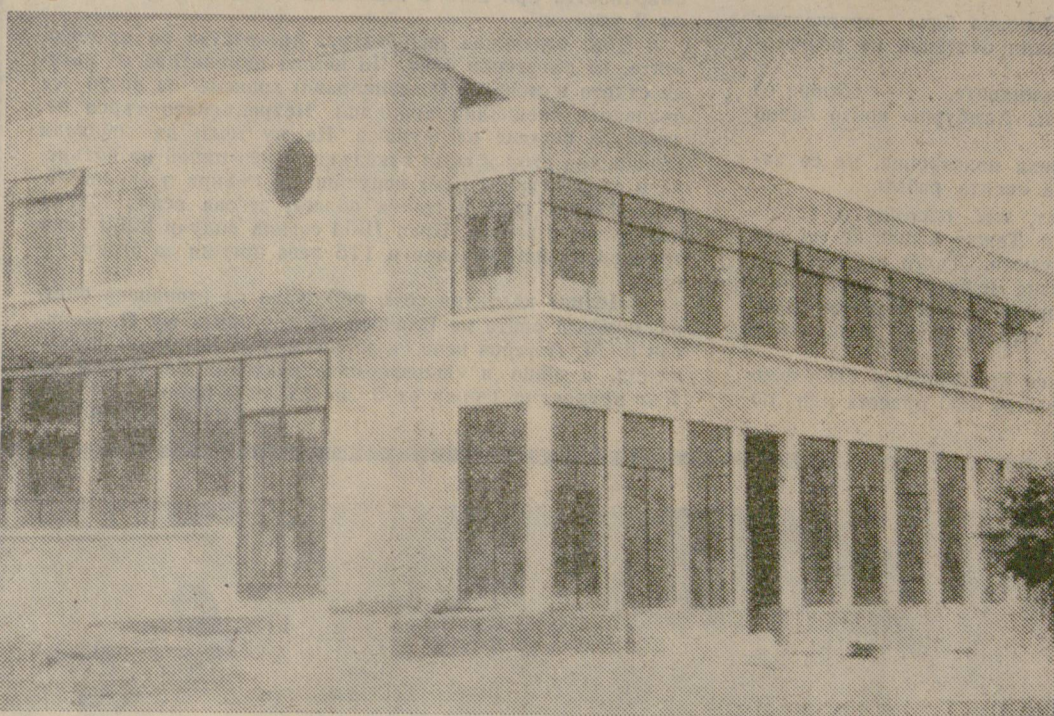
Чувайки писъците,
комсомолците Гошо
Боянов и Колю Пе-
тров от с. Паскалевец
доплуват до брега, а
след това Гошо се
гмурва към посоченото
му място. Той е добър
плувец, участвувал в
преплуването на Дуна-
ва, уверен в силите си.
Но търсенето е безусп-
ешно. На помощ му
идва и Колю. Текат
минутите. И едва ко-
гато за десети път,
може би, Гошо се
спуска до дъното, по-
чувствава, че ръцете
му са вкопчени от
ръцете на давещия се
Милко. С помощта на
Колю той успява да
измъкне на брега от
дълбочината и тиня-
та на язовира малкия
Милко. После с из-
куствено дишане и ма-
сажи го спасяват.

С тази си постъпка
двамата комсомолци
заслужиха обща на
своите съселници.

Младен МИНЧЕВ
от Обществена редак-
ция на в. „Борба“ в
Дъбник

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

БОРБА

В центъра на с. Камен извиси снага нова търговска сграда. В нея ще има ресторант, слад-
карница, магазин за хранителни стоки, готово облекло, обувки и трикотаж.

Снимка: Мирчо ДИМИТРОВ

Нова придобивка

Окръжно пътно управле-
ние във Велико Търново прие
присъриц предложението на ак-
тива от с. Ялово за поправка
на пътя. С радост можем да от-
четем, че вече се завършиха и
последните работи по неговия
ремонт. Населението взе актив-
но участие. То извади и прево-
зи 3000 куб. м ломени камък.

Пътят от Килифарев до
Ялово е 20 000 квадратни ме-
тра.

Колю Тод. Илиев

ЗА КОГО Е ЧИСТОТАТА?

В съботните и неделните дни, след напрегнатата
седмична работа, трудещите се излизат на почивка. Ху-
бави са гористите местности край Горна Оряховица.
Парковете около града и извън града предлагат културен
и приятен отдих.

Всичко това е хубаво. Някои граждани, обаче, на-
ползуват добре сенчестите места на горските насажде-
ния и за отплата оставят местата замърсени. Лошо впе-
чатление прави парка над стадиона за спортни игри в
града. Разхвърляни мръсни хартии, остатъци от храна и
др. В същото състояние се намира местността около лов-
ната хижа.

Защо да не оставим местностите такива, каквито ги
намираме? Нали следващите почивни дни ще бъдем пак
по тях места?

Ангел Гецов

МНОГО СТОПАНИ — НИКАКВИ ГРИЖИ

Вероятно на много хора е правило лошо впечатление сегаш-
ното състояние на района около гара Ресен. Зимно време той е не-
проходим, пролет и есен дълбока кал и големи локви възпрепят-
стват движението, а лятно време е потънал в пепел.

В този район са съсредоточени немалко предприятия —
голяма керамична фабрика, винарска изба, складова база на
ДПЗХ „Зърнени храни“, складова база на „Сортови семена“, пункт
и складове на ДСО „Буларплов“, сушилня за плодове, тютюневи
сушилня и други предприятия. Обаче ръководствата на тези пред-
приятия не са в Ресен и никому не идва на ум да помисли за ня-
какво подобрене на този район.

Преди 5 години кооперативът в Ресен със собствени средства
направи и асфалтира шосето от разклона за Велико Търново до
гара Ресен, но само за 1—2 години колите на ДИП „Строителни
материали“, които извозват грав и глина, го направиха негоден.
Поправен беше и пътят от гарата до избата на „Винпром“, но и
него сполетя същата участ.

Затова е необходимо да се направи пряк път от около 400
метра, който да свързва „Винпром“ и още няколко предприятия
направо с великотърновското шосе, но за всичко това никой не ми-
сли.

Около тази предприятия съществува голямо безредице — на-
всякъде е разхвърлян амбалаж, дворове им са обрасли с бурени
и тръни и т. н.

В този район работят около 600 души, но независимо от това,
той не е водоснабден и работниците пият вода от замърсени кла-
денци.

Преди една година се бяха събрали представители на всички
предприятия и твердо беше решено: пътят в района на гарата да
се направи на два етапа. Срокът за довършване на работите беше
краят на първото полугодие на 1965 година. До май т. г., обаче,
нищо не беше направено.

Наложи се преди известно време, под ръководството на Ок-
ръжния народен съвет, да се проведе ново съвещание. И този път
работата не тръгна. Нито едно от предприятията не желае да
внесе определена му сума. Всеки се ослушва, както се казва.

Ръководството на Държавни захарни заводи — Горна Орях-
овица сега не е съгласно да внася никакви суми за направата на пъ-
та, а най-много кал и замърсявания се получават при складирането
и товаренето на захарното цвекло. Не се отзовават и ръководствата
на останалите предприятия и на ТКЗС.

Беше изградена някаква комисия, която трябваше да „движи“
тези въпроси, но по всичко изглежда, че тя сама още не се е раз-
движила.

Годината вече си отива и, ако не се вземат срочно сериозни
мерки, пътят и тази година няма да се направи.

Ив. ДЕНЕВ

секретар на Общинския комитет на ВКП в Ресен

Бездушие или...

От няколко години пионерският лагер в с. Теменуга и
овецфермата, която се намира на километър от него, нямат
да бъдат електрифицирани.

Кооперативното стопанство в Кесарево похарчи хиля-
ди левове за направа на мрежата и трансформаторния пост.
Готов е и водопроводът за фермата. Животновъдите чакат
облекчение на своя труд и всички блага, които електричество-
то дава. Пионерите тръгнаха за лагера с радиопарат и те-
левизор, но...

Мина първа смяна, започна втората и още електриче-
ство няма. Трябва само две конзоли, за да се включи тока,
но бездушие и нехайство е обзело отговорните другари от
Електрострой — Горна Оряховица. Трябва другарят Буланов,
началник на района, веднага да нареде включването на
мрежата, с което ще разбули мрака над лагера и фермата,
а в душите на техните обитатели ще светне.

Д. Михайлов

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Кесарево

Похвална инициатива

На 1 август Управителният съ-
вет на потребителната коопера-
ция в с. Карансен проведе тър-
жествено заседание. На него бяха
приети за членове на коопера-
цията 134 комсомолци от Каран-
сен и Батак. Младата смяна в
кооперативното движение бе съв-
ременно приветствувана от пред-
ставители на Централния коопери-

вен съюз, Окръжния коопери-
вен съюз и Общинския партийен
комитет с пожелание за укрепя-
не делото на потребителната ко-
операция.

Тържеството продължи с весе-
ла забава, организирана в чест на
младите кооперативни членове.

П. Николов

КОЛКО МАЛКО Е НУЖНО!

Пътвах с влака на 13 сре-
щу 14 юли. Неочаквано на из-
ра Горна Оряховица темпера-
турата ми се повиши и положи-
ението ми се влоши. Бях отве-
ден в поликлиниката. След по-
звъняването бях посрещнат
много любезно от другарката
д-р Николова, която събуди на
от сън в 2.30 часа след полу-
нощ, много внимателно ме
прегледа, даде ми нужните ука-
зания.

Бях приятно изненадан от
любезния тон и от внимателния
преглед. Благодаря от сърце.

Георги Г. Колев — Габрово

Дирекцията на гимназията — Елена

ТЪРСИ

ОГНЯР ЗА ПАРНИ КОТЛИ.

Заплата по щат.

1-1

Потребителна кооперация „НАПРЕД“ — Елена

На 8 август 1965 год. — неделя кооперацията
организира тържествено откриване на „Ханчето
боаза“.

Реставрирано напълно и обзаведено в старинен
вид сред чистия балкански въздух и красива при-
рода, заведенето е наистина един красив кът сред
Еленския балкан до бистрата река.

ПОСЕТЕТЕ „ХАНЧЕТО-БОАЗА“

За случая ще бъдат пуснати специални спиртни
и безалкохолни напитки, добре уредена скара и спе-
циален Еленски бут.

Посетете „Ханчето-боаза“, където сред красива
природа ще прекарате един чуден ден.

Наркооп — Елена

10)

Никога той не предполагаше,
че най-трудното, мъчително в
оня мисия, която той е избрал,
ще бъде това опасно раздвоение
на съзнанието.

Отначало даже играта го ув-
личава: да вземе в кожата на
друг човек, да съчинява неговите
мисли и да се радва, когато те
точно съвпаднаха с оная предста-
ва, която трябваше да възникне
за този човек у други хора.

Но после разбра, усети, че
колкото по-успешно се слива
с новата си маска, толкова по-
силно после в миготовете на кратко
удивление го гори тъгата му по
загубата на она свят, който вече
поглед и повече се отдалечава
от него, по загубата на себе си
такъв, какъвто беше и вече не
можеше да бъде, нямаше право
да бъде.

В минути на умора го обхва-
щаха мъчително усещане, ся-
каш той нелаят е съставен от ни-
кога не сменящи се протези и ни-
кога не се почувствава себе си ис-
тински, жив човек, никога вече
пълно не ще може да възприема
живота и хората такива, какви-
то са те, и себе си такъв, какъ-
то беше.

Един от наставниците му каз-
ваше, че обязательно ще настъпи
момент на тежка криза, и ще е
мъчително, не така просто да я
преодолееш. Да, сега той разбира-
ше, колко не е просто това. Раз-
браше, че преминаването през
свещката граница ще означава
само изпълнение на част от
мисията. Преминаването

в. „БОРБА“
4, бр. 94, 7. VIII. 1965
индекс 21 301

роман от съветския писател
Вадим Кожевников*

означава невъзвратно отсичане
от она живот, зад пределите на
който неговата маска трябва да
получи още по-голямо господство
над него, над неговата истинска
същност, и колкото по-покорно
служи на тази маска, толкова по-
пълно и по-успешно ще изпълни
своя дълг.

Той с нежелание се раздели с
чувството на кратко откъсване
след преминалата опасност, от
който го извади Бруно.

В Белосток Вайс не излезе на
гарата, където всички пътници се
устремеха да купуват кокошки,
яйца, бели франзели, колбасни
изделия.

В опустелия вагон той про-
дължаваше партията шах с Бру-
но. Замислено поглаждайки пле-
шивата си глава, Бруно мърморе-
ше:

— Хубава гъска е този твой

на границата. Останалото ще съ-
де, както сме се договорили.
Главното е да не проявяваш за-
пазено инициатива. Нам е нуж-
ен Йохан Вайс. И не ни е нуж-
ен и още дълго не ще ни бъде
нужен Александър Белов. Раз-
бра ли?

Във вагона се появи пътник,
с труд поддържащ се с брадичката
си куп пакети. Бруно тържес-
тено обяви, придвижвайки фи-
гура на шахматната дъска:

— Ето ви вечен шах. — И, ка-
то потри ръце, забеляза ехидно:
— Това е моята любезност. Не
направих мат на вашия цар из-
ключително от тактически съоб-
ражения. — Като гледаше сниз-
ходително Йохана, посъветва го:
— Учете се, млади човек, да пе-
челите, без да оскърбявате само-
любното на противника. Тогави-
не не ще загубите разположе-
нието на партньора. — Погледна
пътника с пакети: — Вие, гос-
подине, се грижете за своя ко-
рдем толкова ревностно, че забра-
вяте за престижа на района. Ни-
ма да те преглеждат. На мен
ще ми се наложи да се задържа

шавайки им мисълта, че в Гер-
мания народът изпитва трудно-
сти? Това не е хубаво! — той
стана и, като помръдна презрител-
но рамене, се отправил към своя
вагон.

Пътникът започна уплашено
да убеждава Вайс, че е много
добър немец, истински немец и
член на национал-социалистиче-
ска партия, че е готов да приеме
всяка бележка и с каквото е
удовно да изкупи своята вина,
даже да извърши покупките. То-
ва е само грешка и нищо пове-
че. — Той така се вълнуваше, та-
ка силно преживяваше обвине-
нието, хвърлено му от Бруно, че
Йохан, като се съжали, посъвет-
ва го: — Не добавяй да не придава
особено голямо значение на напра-
вената му забележка: та той не
е изключен, всички пътници по-
стъпиха също така, но, ако той
послед обръне внимание на немски-
те власти на недостойното пове-
дение на репатриантите, това ще
смете обвинението и от него са-
мия.

Дебелакът гореше благодарни
на Вайс за ценния съвет. И по-
сле през целия път гледаше към
него радостно, с благодарност.

На пограничната гара предло-
жиха на пътниците да отидат в
митническата зала за преминава-
не на необходимите формалности.
Митничарите оглеждаха вешите
бегло, понякога само питаха, ка-
кво има в куфарите. И все пак
пътниците нервничеха, това се
изразяваше в тяхната необикно-
вена предпазливост, нелюбовна
готовност да показват всичко, как-
вото имаше у тях, и даже в чи-
комв неужитните опити да объе-
няват, че заминават в Германия
не по политически мотиви, а от
желание да навестят роднините
си, с които отдавна не са се

виждали.

Папке, въпреки възражението
на митничаря, изпита на покри-
тата с линолеум поставка всич-
ки вещи от чантата на Вайс и
обяви, че носи само най-необхо-
димото, защото не е уверен, че
Германия ще стане неговата роди-
на: неговата истинска родина е
Латвия, където той има много
приятели — латвийци и евреи,
който са скъпи на сърцето му.

Митничарят, без да се докос-
ва до вешите и поглеждайки над
главата на Папке, помоли да
сложат всичко обратно в чантата.
Папке присви устни, сякаш са му
нанесли обида, но лицето му се
излъгна, когато митничарят го по-
моли да отвори коженя куфар.

Редом с Папке стоеше Бруно.
Кошничката му изсипаха на по-
ставката и митничарят шателно
оглеждаше всяка вещ, отмествай-
ки настрана книжката и фотоапа-
пел, поставен в аптекарско поре-
делно бурканче.

Бруно, като видя в ръцете на
митничаря книга, на корицата
на която беше обозначено „Учеб-
ник по история“, макар под ко-
рицата да имаше нещо съвсем
друго, каза високо, предизвикател-
но:

— Ако бях се опитал да си
докарам книгата на форера, но аз
я отнасям, отнасям я там, където
думите на форера живеят в сър-
цето на всеки. — И, като се
обърна към Папке, запита го с
надежда за подкрепа: — Това,
обаче, нали е съвсем нелепо да
предполагаш, че подобна литер-
атура може да се счита за забра-
нена!

Папке се отдалечи от Бру-
но и каза неприязнено:

— Оставете ме на спокойствие
с вашия форер. — И посъветва
митничаря: — Погледнете какво

има в джобовите. Тази публика
обича оржето. Не ще се учудя,
ако на пояса му висят кинжал с
девиз на острието: „Кръв и
чест“. Такива агенти не бива да
се пускат в Германия.

— Ах, значи така! — яростно
възкликна Бруно. — Вас не
трябва да пускат в Германия! И,
ако ви пуснат, то трябва да бъде
само за това — да ви поставят
зад решетките.

— Граждани! — строго произ-
несе митничарят. — Моля да па-
зите тишина и да не ми пречите
в работата.

Йохан постави куфара на по-
ставката, извади цигара и, по-
близайки Папке, вежливо по-
моли:

— Позволете...
Папке протегна своята папиро-
са. Като се наведе, за да за-
пали, Вайс прошепна:

— Ключът на вашия куфар?
Папке се отсрами, лицето му
за миг потъмня. Но веднага при-
ветливо изрази. Той ви-
соко каза:

— Млади човек, ще ви напра-
вя малък подарък. Не може по-
нечт да пътувате без кибрит.
— Бръкна в джоба си и
постави в ръката на Вайс вън-
ка ключове в мешинена торбич-
ка.

— Благодаря ви. — каза Йо-
хан. — Вие сте много любезен.
Като отвори куфара, Йохан
отпусна очи, гледайки, как ръ-
цете на митничаря небрежно
опипват лежащите там вещи.

Митничарят запита, не носи ли
нещо не позволено

Справочник на читателя

КИНО

Градските кина ще проецират
от 9 до 15 август следните фил-
ми: „Девети септември“ — Вели-
ко Търново; „Среща с шпионина“ —
Искър; „Велико Търново“ — Лю-
бон с един непознат; „Труден
фронт“ — Велико Търново; „Ма-
госникът“ — Бродяга; „Академия“ —
Сенцов; „Лимонадният Дино“ —
„Ал. Константинов“; „Свищов“ —
„Хлапето от Момартро“; „Напре-
дък“ — Горна Оряховица; „При-
мен Мухтар“ — Изпитание; „Мо-
дерен театър“ — Павлини; „3
1 2 4“ — Невеселната пушка.
Отмет пред съвестта“ — Христо
Ботев“ — Лясковец; „Законът на
Архимед“ — Ракетите не трябва да
излетят“ — Христо Ботев“ — Еле-
на; „Поселението“ — По — невол-
и шефбор“ — Крестна актриса;
„Коста Стоянов“ — Полски Тръм-
беш; „Пътният лист на живота“ —
„Ракетите не трябва да излетят“ —
професионално кино „Хав. Стоянов“ —
гара Горна Оряховица; „Кас-
че небе за трима“, „Непознатата
жена“.

КОНЦЕРТИ

На 9 август във Велико Търно-
во ще гостува естрадно реви-
мода 1966 година — Белград; на
10 август — Столични хумористи;
13 август — Балетен състав при
читалище „Пролетта и науката“;
София; 15 август — Естрада от
ГДР с участието на известната
немска певица Бертел Ветхолц.
В Горна Оряховица концерти
ще изнесат на 9 август — Сто-
лични хумористи; 14 август —
Естрада ГДР.

Продавам ЧАСТ ОТ ЕТАЖ Е
опръжение, Гатева,
„10 февруари“ 6 — В. Търново.

Продавам лека кола „МЕРСЕ-
ЕС ДИЗЕЛ“ модел
1953 г. Махлянский, тел 31-44, „Д
Ивансв“ 19 — В. Търново.

Адрес на РЕДАКЦИЈАТА: Вестник „Борба“ — В. Търново, ул. „В.
Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Главен редактор 34-58; зам. гл. редактор
34-59; отдели: Партийен живот и пропаганда 34-58; Издателство
34-59; 25-27 отдели: Секретариатски и Култура, бит, ху-
мор и сатира — 23-08; отдел „Икономически“ — 31-25; Сектор
за 31-59; канцелария и фотосъобщения 24-59; коректори и дежур-
ен редактор 24-89.